

[Forsvarsministeren.]

med Tilslutning fra Konservative og Venstre blevet administreret saadan, at vi i Dag intet Forsvar har i Danmark. Det er Stillingen.

Naar det ærede Medlem talte om, at Hæren var i god Forfatning, vil jeg henstille til det ærede Medlem at læse, hvad Generalerne har skrevet paa Forespørgsel af det konservative Folkeparti. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, men kun sige, at hvis man fra konservativ Side ønsker, at vi skal drøfte vore internationale Forpligtelser, er vi parate til at bruge den Tid, det kræver. Jeg henstiller til de Konservative at tale sagte om vore internationale Forpligtelser. Deres Forseelse bliver saa meget større, jo højere de sætter Forpligtelserne; de har intet som helst gjort for, at vi kunde opfylde dem.

Det ærede Medlem udtalte, at vi optraadte illoyalt overfor Sverige. Ja, hvorfor ikke tage Norge med! Lad os sige, at vi optræder illoyalt overfor Norge og Sverige, hvis vi afrunder. Der bliver sagt, at Norge har visse Krav paa, at vi oppe ved Skagen og Frederikshavn foretager visse Foranstaltninger, Sverige har opdaget, at fra Kronborg ned langs Øresund har vi Forpligtelser at opfylde, og selv fortæller de Konservative og Venstre, at det er Store Bælt, der er vort Speciale. Men dette høje Ting vil vide, at hvis vi vil opføre os loyalt overfor Norge og passe Frederikshavn og Skagen, er vi færdige, saa har vi ikke mere, Resten maa vi lægge til Side. Tro ikke, at vi paa den Maade, paa hvilken de Herrer opstiller det, kan være loyale overfor baade Sverige og Norge og opfylde vore Forpligtelser i Store Bælt — det er en fuldstændig Misforstaaelse.

Derfor tror jeg, det er i højeste Grad uklogt — det er naturligtvis ganske urimeligt at prøve paa at være Raadgiver for andre — baade af Venstre og Konservative at tale om Danmarks internationale Forpligtelser. Jeg haaber for de Herrer egen Skyld, at de ikke selv tror paa det, men hvis de gør det, er det, de har afleveret til os, frygteligt. I April Maaned sagde Vælgerne til Socialdemokrater og Radikale: Vil I nu prøve, for nu har vi set, hvilket Makværk Venstre og de Konservative har lavet, og derfor kan vi ikke bruge dem længere! Jeg siger til de Herrer: Skal vi føre en Forhandling? Jeg har ikke noget imod det. Jo højere de sætter Forpligtelserne, des større bliver deres Brøde.

Til Slutning vil jeg sige, at jeg var forberedt paa Modstand fra konservativ Side,

men jeg er noget skuffet over den Maade, hvorpaa man fra Venstres Side tager paa det. Jeg synes, det staar i en mærkelig Modstrid med hinanden, naar man udtaler Ønske om en snarlig fredelig Løsning og samtidig blankt afviser et Forslag som det foreliggende. Men Venstre maa jo have sin Hensigt med det.

Formanden: I det Afsnit af den højtærede Forsvarsministers Tale, der var henvendt til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds, brugte Ministeren Vendingen „komme halsende“. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister ikke hermed har tænkt paa det ærede Medlem, men bortset herfra synes jeg ikke, Ytringen er ganske parlamentarisk rigtig.

Hauch: Til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) har jeg kun en eneste Bemærkning. Det ærede Medlem maa have overhørt, hvad jeg sagde i min første Udtalelse. Jeg talte ikke om Udsigterne med Hensyn til de militære Forhold i Europa — hele det Spørgsmaal kan vi jo senere komme til at drøfte. Det, jeg talte om, var Spørgsmaalet om, hvilke Udsigter der maatte være til Gennemførelse af en Forsvarsordning paa Grundlag af det Forslag, som den højtærede Regering har fremsat i det høje Folketing. Det forekommer mig nemlig, at det har en nøje Forbindelse med det, Talen her er om, for det maa jeg erkende, at dersom der var Udsigt til Gennemførelsen af et Forsvarsforslag i en meget nær Fremtid, som foranledigede, at det ikke var nødvendigt at anvende de Penge, som det drejer sig om i det foreliggende Forslag, saa kunde der være noget at tale om, saa kunde der være Grund til at tage under Overvejelse, om man kunde driste sig til paa nærværende Tidspunkt at lade være med at afholde den her omhandlede Udgift. Men som jeg sagde før, synes der, efter alt hvad der hidtil er foregaaet i Forbindelse med denne Sag, ikke at aabne sig nogen stor Udsigt til en snarlig endelig Løsning af Sagen, hvor ønskeligt det end kunde være, og jeg har navnlig ikke sporet — det benytter jeg Lejligheden til at sige til den højtærede Forsvarsminister — nogen som helst Tilbøjelighed fra Forsvarsministerens Side til paa noget Punkt at vige bort fra det Forslag, der er fremsat i Folketinget; og dog maa den højtærede Forsvarsminister jo vide, at som de politiske Forhold er her i Landet, lader dette Forslag sig ikke gennemføre paa nærværende Tidspunkt.

Til det ærede 1ste Medlem for 4de